

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL 2020 M. LIEPOS 15 D.
EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (ES) 2020/1056 DĖL
ELEKTRONINĖS KROVINIŲ VEŽIMO INFORMACIJOS ĮGYVENDINIMO“ PROJEKTO
(TAP-22-545; TAIS NR. 21-34403(2))**

2022-04-13 Nr. NV-971

Vilnius

Įvertinę projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, norėtume atkreipti rengėjų dėmesį į šiuos projekto aspektus:

1. Projekto 1.1 papunktyje siūlome išbraukti žodžius „kad Reglamente (ES) 2020/1056 numatyti įpareigojimai būtų įvykdyti jame nustatytais terminais“, nes tokia pareiga – įgyvendinti reglamentus iki jų įsigaliojimo ar taikymo datos - yra bendra pareiga valstybėms narėms, numatyta tiek Lietuvos, tiek Europos Sąjungos teisės aktuose, todėl kiekvieną kartą jos kartoti ar priminti nereikėtų.

Taip pat šį papunktį siūlome formuluoti „<...>ir informacijos skelbimą bei pateikimą Europos Komisijai pagal Reglamento (ES) 2020/1056 11 straipsnio 3 ir 4 dalis“, nes šiose dalyse yra numatyti du atskiri įpareigojimai – skelbti tam tikrą informaciją (3 dalis) ir ją pateikti Europos Komisijai (4 dalis). Ir apsvarstyti, ar tikrai ši funkcija turėtų būti paskirta Susisiekimo ministerijai, nes pagal Atitikties vertinimo įstatymą Nacionalinis akreditacijos biuras „savo interneto svetainėje skelbia informaciją apie akredituotas atitikties vertinimo įstaigas, taip pat apie atitikties vertinimo įstaigas, kurių akreditavimo pažymėjimo galiojimas sustabdytas ar panaikintas“.

2. Projekto 1.2 papunktyje siūlome rašyti tik „įstaigų akreditavimą“, kaip tai rašoma Atitikties vertinimo įstatyme. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad Atitikties vertinimo įstatyme yra vartojami trys skirtingi savo apimtimi išsireiškimai – akreditavimas, akreditavimo organizavimas ir akreditavimo organizavimas ir kitos 6 straipsnio 2 dalyje nurodytos (susijusios) funkcijos, kurias atlieka Nacionalinis akreditacijos biuras. Atitinkamai siūlome šiame projekto papunktyje vartoti tinkamiausią. Atsižvelgiant į tai, kad Nacionalinis akreditacijos biuras apskritai organizuoja atitikties vertinimo įstaigų akreditavimą pagal Atitikties vertinimo įstatymą, t.y. jam jau apskritai priskirta projekto 1.2 papunktyje numatyta funkcija (Biuras savo derinimo rašte taip pat atkreipia dėmesį, kad jis tokią funkciją atlieka ir siūlo šios nuostatos atsisakyti kaip perteklinės), siūlome šiame papunktyje detalizuoti, kokių konkrečiai (eFTI platformų ir eFTI paslaugų teikėjų sertifikavimą atliekančių) atitikties vertinimo įstaigų akreditavimą organizuoja Nacionalinis akreditacijos biuras.

3. Projekto 1.3 papunktyje siūloma numatyti, kad VMI būtų „atsakinga už Lietuvos nacionalinio prieigos punkto sukūrimą“. Šiuo atžvilgiu atkreipiame dėmesį, kad Reglamentas (ES) 2020/1056 nereikalauja, kad valstybės narės tokius punktus įsteigtų. Tik šio projekto preambulėje užsimenama, kad „siekiant sumažinti kompetentingoms institucijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams tenkančias išlaidas, *galėtų būti apsvarstyta galimybė įsteigti prieigos punktus kompetentingoms institucijoms*. Tie prieigos punktai veiktų tik kaip eFTI platformų ir kompetentingų institucijų tarpininkai, ir todėl eFTI duomenys, prie kurių palengvinama prieiga,

juose neturėtų būti nei saugomi, nei tvarkomi, išskyrus metaduomenis, susijusius su eFTI duomenų tvarkymu, pavyzdžiui, veiklos žurnalus, reikalingus stebėsenos arba statistikos tikslais. *Valstybės narės taip pat galėtų sutikti įsteigti bendrus prieigos punktus, skirtus jų atitinkamoms kompetentingoms institucijoms*”.

Atsižvelgiant į šias nuostatas siūlome pagrįsti, kompetentingoms institucijoms ir ekonominės veiklos vykdytojams tenkančių išlaidų požiūriu, kad tokio punkto įsteigimas (sukūrimas) sumažintų išlaidas, ir ar nebūtų tikslinga (įmanoma) inicijuoti bendro su kitomis valstybėmis prieigos punkto įsteigimo. Taip pat nėra jokios informacijos, ar buvo vertinama galimybė (alternatyva), kad tokį punktą įkurtų Registrų centras, apie ką ši valstybės įmonė yra užsiminusi derinimo rašte,

4. Projekto 2 punkte siūloma numatyti pareigą „kompetentingoms institucijoms“ planuoti valstybės biudžeto asignavimus, reikalingus informacinių sistemų (registrų) pakeitimams atlikti. Manome, kad tokios nuostatos neturėtų būti Vyriausybės nutarime. Nustatytoms funkcijos atlikti skirtų asignavimų planavimas yra reglamentuojamas kitais teisės aktais ir Vyriausybė, numatydama naujas funkcijas ir pan., kiekvieną kartą neturėtų nuodyti, kad institucijos pradėtų planuoti joms reikalingus asignavimus. Jei tokie asignavimai šiuo metu negali būti planuojami pagal galiojančius teisės aktus, toks pavedimas, kartu pavedant Ekonomikos ir inovacijų ministerijai koordinuoti tokį planavimą, galėtų būti numatytas pridėtame Vyriausybės posėdžio protokole.

Be to, visiškai nėra aišku, iki kada tokie planai turėtų būti parengti ir ką su jais turėtų daryti Ekonomikos ir inovacijų ministerija, taip pat neaišku, kokios „kompetentingos institucijos“ turėtų planuoti tokius asignavimus: Reglamento (ES) 2020/1056 3 straipsnio 3 dalyje pateiktas pernelyg abstraktus apibrėžimas (kompetentinga institucija – valdžios institucija, agentūra ar kitas organas, kurie yra kompetentingi atlikti užduotis pagal 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus teisės aktus ir kuriems būtina turėti prieigą prie reglamentavimo informacijos, pvz., reikalavimų laikymosi valstybės narės teritorijoje patikrinimo, užtikrinimo, patvirtinimo arba stebėsenos tikslais), išsamesnės informacijos nėra pateikta ir projekto lydinčiuosiuose dokumentuose. Todėl siūlome Vyriausybės posėdžio protokole tokias institucijas įvardinti arba pavedimą Ekonomikos ir inovacijų ministerijai formuluoti taip, kad ji koordinuotų kompetentingų institucijų, kaip jos suprantamos pagal Reglamento (ES) 2020/1056 3 straipsnio 3 punktą, asignavimų poreikio planavimą; tokiu būdu ministerija identifikuotų tokias kompetentingas institucijas ir užtikrintų, kad jos laiku apskaičiuotų ir pateiktų asignavimų poreikį (šiuo atžvilgiu taip pat pažymime, kad Ekonomikos ir inovacijų ministerija savo derinimo rašte yra nurodžiusi, kad ji neturi kompetencijos koordinuoti asignavimų planavimo).

5. Projekto 3 punkto siūlome atsisakyti ir jį perkelti į Vyriausybės posėdžio protokolą, nes Vyriausybė, ES institucijoms priėmus reglamentus, kiekvieną kartą tikrai nenurodo, kokia institucija ir (ar) kokius teisės aktus turi parengti ir priimti. Kita vertus, šie teisės aktai galėtų būti įvardijami ir kituose strateginio planavimo ar teisėkūrai skirtuose teisės aktuose.

Be to, visiškai nėra aišku, kokios yra 3.2 papunktyje minimos „kitos atsakingos institucijos“, todėl ši nuostata galėtų būti sukonkretinta arba jos apskritai atsisakyta, jei tokias institucijas, jų priimamus teisės aktus ir datas galima nustatyti remiantis reglamento įgyvendinimo planu ar kitais dokumentais.

6. Galiausiai dėl pateikto Vyriausybės posėdžio protokolo norime pastebėti, kad jo 2 punktas yra perteklinis, nes Susisiekimo ministerija, kaip Reglamento (ES) 2020/1056 įgyvendinimą koordinuojanti institucija pagal Vyriausybės nutarimo projekto 1.1 papunktį, pati turėtų nuspręsti, kokios institucinės ar procedūrinės priemonės yra reikalingos šio reglamento įgyvendinimui koordinuoti. Be to, 3 punktas, taip kaip surašytas, neturi jokios prasmės, nes neaišku,

nei kas pasiūlys, nei kokiems subjektams. Manytume, kad Susisiekimo ministerija, kaip Reglamento (ES) 2020/1056 įgyvendinimą koordinuojanti institucija, galėtų savo iniciatyva tokią informaciją perduoti „verslo subjektams“, arba, kaip yra įprasta, patys „verslo subjektams“ turėtų reaguoti į ES ir Lietuvos teisės aktais atveriamas naujas galimybes.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Deividas Kriaučiūnas

Deividas Kriaučiūnas, tel. +37070663817, el. p. deividas.kriauciunas@lr.lt